

sobota 20. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Rt 2,1–3.8–11; 4,13–17

Hospodin tě nenechává odedneška bez zastánce – on (Obed) je otcem Jessea, otce Davidova.

Čtení z knihy Rút.

Noemi měla příbuzného z manželovy strany, muže velmi majetného, z příbuzenstva Elimelechova. Jmenoval se Boaz.

Moabka Rút řekla Noemi: „Ráda bych šla na pole sbírat klasy za někým, kdo mi bude přát.“ Noemi jí odpověděla: „Jdi, dcero!“ Šla tedy, přišla na pole a sbírala klasy za ženci. Náhodou se dostala na pole, které patřilo Boazovi z příbuzenstva Elimelechova.

Boaz řekl Rút: „Poslyš, dcero! Nechoď sbírat na jiné pole, neodcházej odtud. Přidrž se mých děveček. Dívej se vždy, kde se žne, a jdi za nimi. Nařídil jsem svým služebníkům, aby tě neznepokojovali. Budeš-li mít žízeň, jdi k nádobám a pij z toho, co služebníci načerpají.“

Rút se uctivě poklonila až k zemi a řekla mu: „Jak to, že mi tak přeješ, že se mě ujímáš, ačkoli jsem cizinka?“

Boaz jí odpověděl: „Dověděl jsem se všechno, co jsi udělala pro svou tchýni po smrti svého muže, že jsi opustila svého otce a matku i rodnou zemi a odešla k lidu, který jsi dříve neznala.“

A Boaz si vzal Rút a stala se jeho ženou. Vešel k ní a Hospodin jí dopřál, že počala a porodila syna.

Tu řekly ženy Noemi: „Buď veleben Hospodin, který tě nenechává odedneška bez zastánce. Ať se ozývá jeho jméno v Izraeli. On ti vrátí sílu k životu a bude o tebe v stáří pečovat. Vždyť ho porodila tvá snacha, která tě tolik miluje. Ta je pro tebe lepší než sedm synů.“ Noemi vzala dítě, položila si ho na klín a stala se jeho chůvou.

Sousedky mu daly jméno. Řekly: „Noemi se narodil syn.“ Pojmenovaly jej Obed. On je otcem Jessea, otce Davidova.

Žl 128,1–2.3.4.5

Odp.: Hle, tak bývá požehnán muž, který se bojí Hospodina.

Blaze každému, kdo se bojí Hospodina,
kdo kráčí po jeho cestách.

Budeš jisti z výtěžku svých rukou,
bude ti blaze a dobře.

Tvá manželka bude jako plodná réva
uvnitř tvého domu.

Tvoji synové jako výhonky oliv
kolem tvého stolu.

Hle, tak bývá požehnán muž,
který se bojí Hospodina.

Ať ti Hospodin požehná ze Siónu,
abys viděl štěstí Jeruzaléma po všechny dny svého života.

cyklus 2

1. čtení: Ez 43,1–7a

Hospodinova velebnost vešla do chrámu.

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Anděl mě vedl k bráně směřující k východu, a hle – od východu přicházela velebnost Izraelova Boha; její zvuk byl jako zvuk vodních spoust a od Boží velebnosti zářila země. Dostal jsem stejné vidění, které jsem měl, když přišel, aby zničil město; bylo to stejné vidění, které jsem viděl u řeky Kebaru. Padl jsem na svou tvář.

Hospodinova velebnost vešla do chrámu branou, která směřuje k východu. Tu mě zdvihla síla a uvedla mě do vnitřního nádvoří, a hle – chrám byl plný Hospodinovy velebnosti.

Zatímco anděl stál vedle mě, slyšel jsem, jak ke mně mluví kdosi z chrámu. Řekl mi: „Synu člověka, zde je místo pro můj trůn, zde je místo, na němž budou spočívat chodidla mých nohou, zde budu navěky bydlet uprostřed synů Izraele.“

Žl 85,9ab+10.11–12.13–14

Odp.: Hospodinova velebnost bude sídlit v naší zemi.

Kéž mohu slyšet, co mluví Hospodin, Bůh:
jistě mluví o pokoji pro svůj lid a pro své svaté.
Jistě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bojí,
aby sídlila jeho velebnost v naší zemi.

Milosrdenství a věrnost se potkají,
políbí se spravedlnost a pokoj.
Věrnost vypučí ze země,
spravedlnost shlédne z nebe.

Hospodin též popřeje dobro
a naše země vydá plody.
Spravedlnost bude ho předcházet
a spása mu půjde v patách.

Zpěv před evangeliem: Mt 23,9a.10b

Aleluja. Jenom jeden je váš Otec a ten je v nebi; jenom jeden je váš Učitel – Kristus. Aleluja.

Evangeliium: Mt 23,1–12

Mluví, ale nejednají.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš mluvil k zástupům i ke svým učedníkům:

„Na Mojžišův stolec zasedli učitelé Zákona a farizeové. Dělejte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte, neboť mluví, ale nejednají. Svazují těžká a neúnosná břemena a vkládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechtějí dotknout ani prstem. Všechny své skutky dělají jen proto, aby se ukázali před lidmi. Dávají si zhotovovat zvlášť široké modlitební řemínky a zvlášť velké střapce na šatech, mají rádi čestná místa na hostinách a přední sedadla v synagogách, mají rádi pozdravy na ulicích a když jim lidé říkají ‚mistře‘

Vy však si nedávejte říkat ‚mistr‘, jenom jeden je váš Mistr, a vy všichni jste bratři. A nikomu na zemi nedávejte jméno ‚otec‘, jenom jeden je váš Otec, a ten je v nebi. Ani si nedávejte říkat ‚učitel‘, jenom jeden je váš Učitel – Kristus.

Kdo je mezi vámi největší, ať je vašim služebníkem. Kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen.“